

Andpusten lek med dommedag

Teknisk finurlig og lekent figurteater. Teater Fusentast leverer, om enn i halsbrekkende tempo.

Teater:

«Den store finalen – Hvordan overleve dommedagen»

med Teater Fusentast på Teaterhuset Avant Garden.

Urpremière 21. oktober.

Spilles frem til

28. oktober.

Med: Coby Omvlee, Jaap den Hertog

Musiker: Tor Einar Bekken

Illustratør, dukkedesign:

Janne Magnussen

Regi: Elin Hassel Iversen

Ideen er sinnsyk: En fremvisning som kombinerer tegneserie, lanterna magica, filmkamera og fingersmå dukker, alt i en forestilling? Teater Fusentast har i tjue år levert figurteater som beveger seg i dette landskapet av smått, finurlig, humoristisk og alvorlig. Denne gangen overgår de seg selv, og resultatet er lattervekkende og hektisk.

Historien har de hentet fra den nederlandske forfatteren Belcampo, om småbys skjebne på den ytterste dag. Hvem skal til himmelen og hvem skal nedenunder? Byen Fagersund preges av passelige doser dobbeltmoral og originale karakterer.

Denne er fysisk tilstede på scenen som en modellby, fylt med papphus og fingersmå dukker. Dukkene filmes av et lite og bevegelig kamera, og vi kan dermed gli inn og ut av små og hverdagslige situasjoner. Disse projiseres på et lerrett bakerst på scenen, og kombineres med tegneserieaktige bilder projisert gjennom gamle og nye prosjektører.

Den lille modellbyen avslører et vell av detaljer, kløktig animert og satt i scene av Coby Omvlee og Jaap den Hertog. På siden sitter Tor Einar Bekken, som tonesetter sagaen med trampeorgel og synth.

Og her kommer vi til det eneste ankepunktet mot forestillingen: Av og til skaper denne hektiske puslingen med lamper, bilder, slides og figurer en distanse til det som skal formidles – nemlig den karikerte byen og fortellingen om fotografen Belcampo på den aller siste dagen.

Det at manipulasjonen er så gjennomskiktig, bryter illusjonen og distraherer.

Like fullt dras vi inn i humoren i de frodige detaljene. For byen har ørsmå parodier bak hvert hjørne. Her er Gud, Se og Hør, utroskap og uansvarlig pengebruk. Når alle teknikkene fungerer sammen, er dette en svært god forestilling: Janne Magnussens

illustrasjoner, med sterke referanser til både Jokeren og Jack Skellington, er visuelt slående.

De to operatørens innsats halsbrekkende. Og Dr. Bekkens lydeffekter gir humoristisk klangbunn.

Hvordan det går med fotografen Belcampo, hans elskerinne Bella, den feite kjøtthandleren eller den blonde flykapteinen skal ikke avsløres

her. Den som lever får se. Uansett håper jeg dette ikke er den endelige finalen for Fusentast, som ønskes tjue nye år på scenen.

Anmeldt av FRIDA HOLSTEN GULLESTAD